

[Charlotte Antonsen]

at Den Videnskabelige Komité f.eks. frikender nitrat for at være farligt i den mængde, som er foreslået i det nuværende direktiv. Vil regeringen så fortsat benytte miljøgarantien, og tror statsministeren, at EU vil acceptere, at vi benytter miljøgarantien, hvis EU's Videnskabelige Komité siger, at den foreslåede mængde er ufarlig?

Det har været lidt chokerende at opleve, at danskerne tilsyneladende er blevet skræmt af diskussionen om tilsætningsstoffer, og derfor vil jeg gerne slå nogle andre ting fast, som fremgår af direktiverne. Alle tilsætningsstoffer til fødevarer skal være anført på indpakningen eller anført på et mærke på varen, så der er ikke noget med, at man kan snyde – altså putte et eller andet i og lade være med at skrive det på mærkningen. Det synes jeg er noget centralt i informationen til danskerne.

Det er rigtigt, at der kommer flere stoffer på positivlisten; men det skyldes, at 12 lande har 12 forskellige madtraditioner, og dermed bliver det samlede antal tilsætningsstoffer på positivlisten naturligvis større. Det betyder imidlertid ikke, at alle disse nye tilsætningsstoffer nødvendigvis vil blive tilsat danske fødevarer. Hovedparten af de nye tilsætningsstoffer ville faktisk blive godkendt i dag i Danmark, hvis nogle af producenterne ønskede at benytte dem, men da producenterne ikke ønsker at benytte disse nye tilsætningsstoffer i dag, hvorfor i alverden skulle de så ønske at benytte dem fremover?

Generelt mener vi i Venstre, at det er fornuftigt med fælles EU-regler på dette område. På den ene side skal vi sikre sunde madvarer, og på den anden side skal vi bidrage til at afskaffe de tekniske handelshindringer. Det ligger jo klart, at et af de områder, der stadig er meget præget af tekniske handelshindringer, netop er fødevarerindustrien, og jeg har med glæde konstateret, at industriministeren nu har erklæret de tekniske handelshindringer krig. Det støtter vi også i Venstre, og vi mener faktisk, at gennemførelsen af både det direktiv, vi taler om i dag, og de andre direktiver vedrørende tilsætningsstoffer ikke blot kan være medvirkende til at sikre sunde madvarer, men også til at afskaffe tekniske handelshindringer.

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

I modsætning til hr. Kent Kirk, der ønskede

specialudvalgene indkaldt, ønskede fru Charlotte Antonsen, at Markedsudvalget var blevet informeret tidligt, og det er jeg enig i.

Fru Charlotte Antonsen sagde, at det er for galt, at Markedsudvalget ikke blev inddraget i processen, da forhandlingerne gik i gang i arbejdsgruppen i Ministerrådet. Hvornår gik de i gang? Det gjorde de den 6.-7. januar 1993. Hvem havde regeringsmagten den 6.-7. januar 1993? Det havde den daværende KV-regering. Det var underligt, at den daværende regering ikke indkaldte Markedsudvalget, og det vil jeg faktisk gerne have en forklaring på.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Fru Charlotte Antonsen ligger jo på linje med hr. Kent Kirk, når det drejer sig om placeringen af ansvaret for direktivets nedklassificering eller den manglende politiske opmærksomhed. Hr. Kent Kirk mener, at den tidligere regering åbenbart ikke har tillagt det nogen særlig betydning, og det må den jo heller ikke have gjort ifølge fru Charlotte Antonsens bemærkninger. Og så synes jeg, det er endnu mere påtrængende med et udsagn fra statsministeren på et eller andet tidspunkt, når vi kommer længere frem i debatten: Om statsministeren mere systematisk vil gennemgå, hvad KV-regeringen har foretaget sig på dette område, for at vi kan se, om der ligger andre lig i lasten end dem, der er dukket op her.

Men i denne sammenhæng vil jeg også godt sige til fru Charlotte Antonsen, at vi bør prøve at sikre åbenhed, og i forbindelse med behandlingen af det videre forløb i Markedsudvalget bør vi også diskutere, i hvilket omfang Folketinget kan inddrages gennem debatter. Men vedrørende det, fru Charlotte Antonsen siger om, at lukkethed bidrager til opskræmtheden, vil jeg sige, at det mener jeg faktisk ikke er korrekt. Jeg skal ikke benægte, at det kan være en del af forklaringen, men jeg mener, vi har nogle regler her i landet om, hvor meget man må bruge af tilsætningsstoffer.

Jeg synes også, det er for fjollet at sige, at vi naturligvis ikke vil have gift eller andre farlige stoffer i maden, for det er der ingen der vil. Det handler om nogle grænseværdier for nogle stoffer, som vi måske helst ville være foruden, når det kom til stykket, men alligevel accepterer. Vi har nogle lavere grænseværdier end an-